

Maljatilgad.

1. Lühike ja mõnus. Brandenburgi markgrahw Johann jättis sagedaste oma wõlad kawa maksmata, ehl ta küll muidu tubli ja lohkuidew majapidaja oli. Tema wõõrteqija Nürnbergis oli seda mitu korda näha saanud ja kirjutas ühel päewal markgrahwile selle pärast järgmise kirja: „Tere tere, Markgrahwi herra! Teie püüis on walmis, kui Teie minule raha saadate, siis saadan mina Teile püüsi. Kui Teie minule raha ei saada, siis ei saada mina Teile ka püüsi. Jumalaga! — Markgrahw ei pannud seda sugugi pahaks, waid wälkis raha ja sai püüsi.“

2. Adwokaadi ees. Adwokaat ütles kurjategijalle: „Kas sull häbi ei ole ka, et sõid su mõtted üksi kurjategemise pääle käiwad ja et sa peaaegu üksi kurjategemist elad!“

Kurjategija wastab: „Kas siis Teiega lugu teistiti on, adwokaadi herra!“

3. Kuninglik sõna. Prantsuse kuningas Ludwig XII. oli wäga targalt lohkuidja walitseja. Ta ei kulumatnud muude asjade eest raha, kui üksi nende eest, mis talle just häda pärast waja oliwad. Kord julges üks näitemängija selle üle koguni awalikult pilgata. Kui kuningas sest kuulis, ütles ta ilma paha meeleta: „Parem on, kui nad minu lihtsuse üle naerawad, kui et nad minu liigraiskamise üle nutaksiwad.“ Oleskiwad tema järeltulejad seda hoolega täbele pannud.

4. Ettewaatlilik. Mees ütles kappi waadates: „Kes siis jälle selle terwe pudeli täie wiina on ära joomud?“

Naene wastab: „Mina'p see olin; ma tegin seda selle pärast, et sina joomise maha jätaksid, siis kui sull wiina ei ole, ja kui mina sõid ära joon.“

5. Poja soov. Poeg: „Kulla pai isa, miks sa ei osta mulle seda ilusat wäikest hobust, mis sulle eila laadal näitasin?“

Isa: „Ostaksin küll, aga maksab liig palju raha.“

Poeg: „Wõi nii, üksi selle pärast sa ei osta? —

Kas tead, isa, mis nõuu sulle annan: ära saada mind ühel terwel aastal kooli, siis wõid seda kooliraha eest taha.“
Kawal pois! —

6. Et sama is. Professor effamineerib student, kes tohtriks tahab saada: „Aga kui sõid bigiisje ajajad rohud ei mõju, mis Te siis haigege teete?“

Student (wastab): „Siis saadan haige Teie ette effamitegema, küll ta siis bigiisjema hakkab.“

7. Troost. Dignite oisija küsib oma adwokaadi käest: „Koh, adwokaadi herra, kas siis tõeste arwate, et mina oma professi laotan?“

Adwokaat wastab: „Oh, ärge muretsege ühti! Mii kawa kui Teie elate, ei lõwe see professi otsagi.“

8. Poja arwamine. Isa (woega liitudes): „Oh sina wallatu tehm! — Aga oot, oot, pane täbele, et sa nii üleantetu oled, küll su oma lapsed üks kord sulle ka südame walu teewad, kui ise isaks saad.“

Poeg: „Di oi isa, külap sa ise wist siis lapsepõlmes wäga wallatu olid.“

9. Koolipoissi häda. Isa küsib pojalt: „Aga Priidu, miks sa nutad?“

Poeg wastab: „Selle pärast, et mina tänna koolis kõige esimeseks sain.“

Isa: „Sina rumal, selle üle peaksid ju rõõmustama!“

Poeg (nuttes): „Jah, kuida ma wõin rõõmustada, sest nii pea kui nüüd üks teine minu ette jõuab, siis saan sina käest kobe naha pääle.“

10. Wähe. Kaks sõpra olle kinnu juures istudes. Esimene: „Kuule, ütles mulle sõber, mis wähe on jilla ja õlle-kannu wähe.“

Teine: (midileb järele).

Esimene: „Koh häa küll, kui sina seda wälja ei saa, siis taban sind arwamises aidata: Waata, jillaost küid küid üle, aga õlle-kannust et midagi.“

11. Junbeli pidu oma wiisi. Perenaene küsib tüdrukut käest: „Kuule, Maret, kust see tuleb, et sa tänna nii pühapäewa lõmbel riides oled?“